

Viết đoạn văn nêu cảm nhận của em về nhân vật cô Gió trong văn bản “Cô Gió mất tên”

Bài làm

Nhân vật cô Gió trong văn bản *Cô Gió mất tên* của Xuân Quỳnh là nhân vật để lại trong em nhiều bài học về cuộc sống. Cô có một tên gọi chung chung là “gió”, không màu sắc, không dáng hình nhưng những việc tốt cô làm thì hiện hữu ở khắp mọi nơi. Cô Gió nhiệt tình quạt cho bà của Đào ngủ, cô tiếp chuyện với lau sậy, đưa ong nhỏ về nhà, cô thổi khói cho nhà máy, đẩy con thuyền ra xa,... Tất cả những việc làm của cô dù âm thầm và cô không thể hiện ra bằng dáng hình cụ thể nào nhưng tất cả những điều đó đã cho thấy sự có ích của cô. Khi cô lạc vào ngôi nhà nhiều tiện nghi và thấy mình không còn hữu dụng, cô Gió đã tìm mọi cách để tìm những nơi cần đến mình, thổi những làn gió mát lành và nơi đây, cô tìm thấy bản thân. Cô Gió nhận ra tên gọi của mình nằm ngay trong chính việc làm cô đã giúp ích cho đời. Tên gọi ấy nằm trong tình yêu thương của mọi người dành cho cô và nằm ngay trong cả niềm hạnh phúc mà cô cảm nhận được khi cho ai đó điều gì. Có người đã từng nói rằng “Bàn tay trao tặng hoa hồng bao giờ cũng phảng phất hương thơm”. Đúng như vậy, cô gió đã thổi đi tình yêu đến muôn nơi mà không cần ai có thể nhìn thấy hay trả ơn, chỉ cần biết một điều rằng, điều đó khiến cô cảm thấy hạnh phúc và thấy mình có ích cho đời. Qua nhân vật cô Gió, tác giả đã gửi gắm đến chúng ta bài học về sự chia sẻ và cho đi trong cuộc sống. Những việc làm tốt có thể không ai nhìn thấy nhưng chỉ cần chúng ta luôn biết quan tâm, giúp đỡ, mang lại niềm vui và tiếng cười cho người khác thì tự chúng ta sẽ cảm thấy vui và mọi người sẽ yêu thương, quý trọng bạn.